

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 259. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831429120/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Han sank i Knæ: Men De er smukkere.

Ellens Hjærteslag standsede. I et eneste Nu af Jubel slog hun Øinene op og sugede hans Billed til sig i beruset Elskov. Hendes Blik gav Flamme.

Saa skød hun ham bort med en uhyre Forsagelse:

— Husk, jeg er ikke rask, sagde hun. Sid mig ikke saa nær, min Ven . . .

De talte længe ikke. Ellen fornåm en dyb Træthed, næsten som en Besvimelse. Og efter en lang Taushed sagde Carl med Blikket paa hendes Ansigt:

— Hun havde Vilsacs Billede i sin Medaillon.

— Vilsacs?

— Ja — jeg saa det ganske tydeligt, da Medaillonen vendte sig.

Ellen følte en kold Blegbed over sit Ansigt, og hendes aabnede Mund lukkede sig igen. Og i et Nu faldt en Sætning hende ind, den døde Vilsac en Gang havde sagt, mens han sad her ved Siden af hende:

— Sér De, jeg tror altid, der er et Øieblik, hvor Skæbnens Vogn ruller over os.

Hun horte hans Stemme, saa ham . . .

— Ja — Skæbnens Vogn.

Hun reiste sig vaklende, og hun støttede sig til Kaminen.